

[Justitsministeren]

til den offentlige forvaltnings edb-registre rejser.

De nævnte bestemmelser hjemler kun den registrerede adgang til egen-acces efter begæring, hvorimod det ikke som en almindelig regel pålægges den registeransvarlige myndighed selv at tage initiativet til, at de registrerede i forbindelse med den første registrering og/eller med mellemrum derefter får tilsendt en udskrift af de oplysninger, der er registreret om den pågældende.

Der kan imidlertid i denne forbindelse være grund til at fremhæve, hvad jeg mere i detaljer skal komme tilbage til lidt senere, at bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3-6 alene har karakter af minimumsregler, der, for så vidt angår det foreliggende spørgsmål, fastsætter, hvilke rettigheder den registrerede i hvert fald skal have i forhold til de registeransvarlige myndigheder. Videregående regler, herunder regler om automatisk egen-acces, vil derfor kunne fastsættes i de individuelle forskrifter, der skal være udfærdiget for det enkelte register, inden det tages i brug. Det vil formentlig navnlig kunne komme på tale at fastsætte sådanne videregående regler i forbindelse med gennemførelsen af kontrollen med, at der ikke registreres urigtige eller vildledende oplysninger, f. eks. i den form, at der etableres en ordning med stikprøvevis kontrol, hvorefter et antal af de registrerede, der udvælges tilfældigt, over en periode får tilsendt meddelelse om de oplysninger, der registreres om de pågældende. Men det er klart, at gennemførelsen af ordninger med automatisk egen-acces også kan blive aktuel i andre tilfælde. Lovforslaget bygger på dette punkt på det hovedsynspunkt, at en stillingtagen til spørgsmålet om automatisk egen-acces, bl. a. som følge af de efter omstændighederne ganske betydelige økonomiske konsekvenser, der kan være forbundet dermed, må bero på en konkret vurdering.

Forslaget til lov om private registre indeholder ikke på tilsvarende måde generelle regler om den registreredes adgang til egen-acces i forhold til alle de registre, der omfattes af dette lovforslag. Baggrunden herfor er, at lovforslaget om private registre tilsigter at regulere ikke blot en registrering i den forstand, at en indkommet eller indsamlet oplysning indføres på kartotekskort, i protokoller eller lignende typiske registre i dagligdags

forstand. Enhver form for systematiseret opbevaring af oplysninger som nævnt i lovfor-slagets § 1 vil være omfattet af den foreslåede regulering, også den, der blot består i en arkivering af stedfunden brevveksling med tilhørende aktstykker uden anden bearbejdning af de deri indeholdte oplysninger end den, der ligger i akternes placering i arkivsystemet.

Det er således et meget bredt spektrum af registreringsaktiviteter, der vil være omfattet af de generelle regler i det foreliggende lovforslags kapitel 2. Dette må anses for nødvendigt, hvis man vil gennemføre en realistisk regulering af registervirksomheden i den private sektor. Hvis den form, hvorunder registreringen foretages, tillægges afgørende betydning for lovgivningens anvendelighed, bliver mulighederne for omgåelse for store.

Men når bestemmelserne som følge heraf f. eks. skal gælde såvel for de store erhvervsvirksomheders leverandør- og lønmodtagerregistre som for den lokale handlendes optegnelser over kunder, der har købt på kredit, og for privat praktiserende lægers og tandlægers patientkartoteker såvel som for advokaters og revisorers arkiver, er der også grænser for, hvor langt man kan nå med en generel regulering.

Det er dette, der er baggrunden for, at man i lovforslagets kapitel 2, for så vidt angår spørgsmålet om den registreredes adgang til egen-acces, har ment det nødvendigt at indskrænke sig til at foreslå en bemyndigelse, hvorefter bl. a. de udtrykkelige regler om egen-acces i forhold til kreditoplysningsbureauernes registre (lovforslagets § 9) administrativt vil kunne gøres anvendelige også i forhold til andre nærmere angivne typer af registre, jfr. lovforslagets § 3, stk. 3-5. Med udgangspunkt i de drøftelser, der fandt sted under samrådet med retsudvalget i september måned, er det imidlertid nu under overvejelse i justitsministeriet, om det vil være forsvarligt at indsætte en generel bestemmelse om den registreredes adgang til egen-acces i den private sektors *edb-registre*, således at der om dette centrale spørgsmål kommer til at gælde nogenlunde ensartede regler efter de to lovforslag.

Den anden problemstilling, som jeg gerne vil opholde mig ved, vedrører specielt lovforslaget om offentlige myndigheders registre.